

กส.ม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๙๘/๒๕๖๔

เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ กรณีกล่าวอ้างว่าหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งให้ประชาชนเข้ารับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๑๒๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ได้มีคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การป้องกันการระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยกำหนดให้ผู้ที่มีความเสี่ยงหรืออาจจะเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ผู้ร้องเห็นว่าวัคซีนยังอยู่ในระหว่างการทดลองใช้ และเป็นคำสั่งที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและร่างกายของประชาชน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิได้รับบริการสาธารณสุข ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบโดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๑) คำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การป้องกันการระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔

๒) หนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร ๐๐๓๒.๐๑๑/๕๐๗๘ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓) หนังสือจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร ๐๐๓๒/๑๘๑๔๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔. รัฐธรรมนูญ พันธกรณีระหว่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๔.๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๔.๓ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

๕. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ถูกร้องโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การป้องกันการระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดให้ประชาชนทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือบุคคลที่มาปฏิบัติงานและพักอาศัยในจังหวัดบุรีรัมย์ทำการประเมินตนเองตามแบบประเมินความเสี่ยงโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่กำหนดไว้ต่ออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) หรือผ่านระบบออนไลน์ในฐานข้อมูลกลางจังหวัดบุรีรัมย์สำหรับบริการวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือผ่านศูนย์ประสานงานรับบริการวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของโรงพยาบาล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใกล้บ้าน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่จัดกลุ่มการให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขตรวจพบหรืออาจตรวจพบว่าบุคคลใดเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงหรืออาจจะเสี่ยงที่จะติดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานนั้นกำหนด เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่หรืออาจแพร่ออกไป หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจะมีโทษตามกฎหมาย

จังหวัดบุรีรัมย์ได้ร่วมกับคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ดำเนินการตามแนวทางนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข มีการกำหนดแผนงานเพื่อเตรียมความพร้อมตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ เพื่อสำรวจประชาชนที่ประสงค์จะเข้ารับบริการวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยใช้กลไกอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และจิตอาสา ผลปรากฏว่า ประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและไม่พึงพอใจ จึงทำให้ไม่ทราบจำนวนของผู้ที่ประสงค์จะเข้ารับบริการวัคซีนที่ชัดเจน จากข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๔ พบว่าประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ได้ลงทะเบียนจองวัคซีนผ่านแอปพลิเคชัน “หมอพร้อม” จำนวน ๔,๐๘๓ คน จากประชากรทั้งหมด ๑,๑๒๐,๕๖๒ คน จังหวัดบุรีรัมย์และคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์มีความเห็นว่า เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการระบาดของโรคที่อาจเกิดขึ้นให้เป็นรูปธรรม ควรมีการจำแนกกลุ่มประชากรให้มีความชัดเจน จึงได้นำมาตรการทางกฎหมายมาใช้บังคับ หลังจากนั้นปรากฏว่าประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ได้ลงทะเบียนแสดงความประสงค์จะรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวน ๗๓๖,๘๒๗ คน คำสั่งดังกล่าวมิได้มีการยกเลิกและยังมีผลใช้บังคับ แต่ไม่มีการดำเนินคดีตามกฎหมายต่อบุคคลใด

จากข้อเท็จจริงข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งให้ประชาชนเข้ารับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เป็นการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐^๑ ได้บัญญัติให้บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐ โดยเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงและปราศจากการเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ กติกา

/ระหว่างประเทศ...

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๔๗ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐ

บุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๕๕ รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง เสริมสร้างให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค และส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

บริการสาธารณสุขตามวรรคหนึ่ง ต้องครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุม และป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพด้วย

รัฐต้องพัฒนาการบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม^๒ ซึ่งเป็นหนังสือสัญญาที่ประเทศไทย เป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ให้การรับรองสิทธิของทุกคนที่จะมีสุขภาพกายและ สุขภาพจิตตามมาตรฐานสูงสุดเท่าที่เป็นได้ โดยรวมไปถึงการป้องกันรักษาและควบคุมโรคระบาด การสร้างสภาวะที่ประกันบริการทางการแพทย์ และการให้การดูแลรักษาพยาบาลแก่ทุกคนในกรณีเจ็บป่วย อันเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อประกันการทำให้สิทธิดังกล่าวเป็นจริง

ผู้ถูกร้องและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ชี้แจงข้อเท็จจริงได้ความว่า คำสั่ง คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การป้องกันการ ระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้ออกโดยอาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้ง เจ้าพนักงานควบคุมโรค ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓ และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ คำสั่งดังกล่าว เป็นเพียงเครื่องมือที่ออกมาเพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะจากการแพร่ระบาดของโรค มิได้มีเจตนาโดยตรงที่จะเอาความผิดอาญาต่อบุคคล และขอความร่วมมือประชาชนในการแสดงเจตนา ว่าบุคคลใดมีความประสงค์จะเข้ารับการรักษาเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา ๒๐๑๙ หรือไม่ ซึ่งคำสั่งข้อ ๓ กำหนดว่า หากบุคคลใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งข้อ ๑ มีโทษ ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งข้อ ๒ มีโทษตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ โรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และอาจมีความผิดตามมาตรา ๑๘ แห่ง พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี ปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด บุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อ

ไวรัส...

^๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ข้อ ๑๒

๑. รัฐภาคีแห่งกติกานี้รับรองสิทธิของทุกคนที่จะมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตตามมาตรฐานสูงสุดเท่าที่ เป็นได้

๒. ขั้นตอนในการดำเนินการโดยรัฐภาคีแห่งกติกานี้ เพื่อบรรลุในการทำให้สิทธินี้เป็นจริงอย่างสมบูรณ์ จะต้องรวมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อ

ฯลฯ

ฯลฯ

(ค) การป้องกันรักษาและควบคุมโรคระบาด โรคประจำถิ่น โรคจากการประกอบอาชีพและโรคอื่น ๆ

(ง) การสร้างสภาวะที่ประกันบริการทางการแพทย์และการให้การดูแลรักษาพยาบาลแก่ทุกคนในกรณี

ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ แม้จะมีจุดมุ่งหมายในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณสุขจากการแพร่ระบาดของโรค และขอความร่วมมือประชาชนในการแสดงเจตนาว่าบุคคลใดมีความประสงค์จะเข้ารับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือไม่เพื่อกำหนดแนวทางในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการระบาดของโรค แต่การที่คำสั่งข้อ ๓ กำหนดว่าหากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งข้อ ๑ และข้อ ๒ มีโทษตามกฎหมาย ถือได้ว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีสภาพบังคับโดยตรงต่อบุคคลที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งฉบับนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล และไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสาม ที่บัญญัติให้รัฐพึงใช้ระบอบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่จำเป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องสามารถใช้มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและสนับสนุนให้แก่ประชาชนในการเข้ารับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนแนวทางให้สอดคล้องตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคให้มีความเหมาะสมมากกว่าการใช้อำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหา ประกอบกับในจังหวัดอื่นไม่มีการประกาศใช้คำสั่งในลักษณะเช่นนี้ ดังนั้น จึงเห็นว่าคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การป้องกันการระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๓ ที่กำหนดโทษตามกฎหมายส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองและคุ้มครองไว้ เกินสมควรแก่เหตุ กรณีจึงเป็นคำสั่งที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นควรเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ประเด็นที่สอง การดำเนินการตามคำสั่งของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในจังหวัดบุรีรัมย์มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ในหลายพื้นที่ และมีบุคคลที่มีความเสี่ยงหรืออาจจะเสี่ยงที่จะติดโรคเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ถูกร้องและสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ได้กำหนดแนวทางในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เกิดการรับรู้และสร้างความเข้าใจต่อประชาชนในช่องทางต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับแนวทางการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคของศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (ศบค.) กำหนดไว้ ส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ได้ลงทะเบียนจองวัคซีนและแสดงความประสงค์จะรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ผ่านช่องทางที่หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้จำนวน ๗๓๖,๘๒๗ คน และยังไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการตามกฎหมายต่อบุคคลใดกรณีเห็นได้ว่าการดำเนินการของผู้ถูกร้องเป็นการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ (Herd Immunity) เพื่อให้เกิดการตรวจคัดกรองและการรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพได้อย่างทั่วถึง อันเป็นหน้าที่ของรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่ให้การรับรองและคุ้มครองไว้ในขั้นนี้ จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่าการดำเนินการของผู้ถูกร้องเป็นกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใด

๖. แนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ โดยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การป้องกันการระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๓ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายตามที่รัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหนังสือสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามให้การรับรองและคุ้มครองไว้ จนเกินสมควรแก่เหตุ ทั้งนี้ให้ดำเนินการภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

๗. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๕๐/๒๕๖๔ (๒๕) เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จึงมีมติว่า คำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๑๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ซึ่งออกโดยผู้ถูกร้องเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามข้อ ๖ ของรายงานนี้ ต่อจังหวัดบุรีรัมย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ เพื่อดำเนินการต่อไป

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๙๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกลี้

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

